

Den angaar de gamle Vaabenbrødre, og da jeg selv er en af dem, en af de faa her i Tinget, ja maaske den eneste, maa det være mig tilladt at lægge et godt Ord ind for denne Sag. Enhver vil kunne forstaa, at det er noget, der ligger mig paa Hjerte. Vaabenbrødrenes Forening har til Formaal at støtte Medlemmerne under Sygdom og paa deres gamle Dage, men det kniber i den Henseende for dem, for nu ere de jo gamle allesammen, og grumme mange af dem trænge til Understøttelse. Bestyrelsen for Vaabenbrødrene har derfor tilladt sig at sende et Andragende til Statsmyndighederne om en Understøttelse til Vaabenbrødrenes Sygekasse. Det almindelige Statstilskud, som ydes til de anerkendte Sygekasser, kunne Vaabenbrødrene ikke faa Andel i, dels fordi de vare for gamle, da Loven om anerkendte Sygekasser udkom, og dels fordi de daarligt havde Raad til at betale til to Sygekasser. Med Vaabenbrødrenes Sygekasseafdeling staaar det saaledes til nu, at det kun er de allermest trængende, der kunne faa Tilskud, og da højst kun 50 Øre om Dagen. Jeg kan ikke nægte, at jeg derfor blev glad ved at høre de højtærede Ministres velvillige Udtalelser om denne Sag; de gik jo ud paa, at der nok kunde være Tale om et direkte Tilskud til Vaabenbrødrenes Kasse, ligesom det blev sagt, at Regeringen har Sympati for Tanken om at støtte de gamle Vaabenbrødre. Paa Vaabenbrødrenes Vegne tillader jeg mig at takke for disse Udtalelser. Jeg har ikke noget imod, hvad det ærede Medlem for Næstved (Frandsen) nylig udtalte, at det maaske kunde være bedre at give Understøttelsen til gamle Krigere overhovedet. I saa Tilfælde blev der jo Tale om meget større Udgifter for Statskassen, men det skal jeg selvfølgelig ikke have det allermindste imod. Det ærede Medlem for Næstved (Frandsen) gjorde gældende, at ikke alle gamle Krigere vare Medlemmer af Vaabenbrødrforeningen. Det er nu ikke mange, som ikke ere det, men der kan maaske nok være enkelte, som ikke ere Medlemmer af Vaabenbrødrforeningen, jeg kender for Resten ingen, men i saa Fald ville de nok, antager jeg, være Medlemmer af de statsanerkendte Sygekasser. Jeg vil nu overlade det til rette vedkommende at bestemme, hvorledes man vil støtte de gamle Krigere, og jeg vil kun sige, at jeg vil være tilfreds med, at det Andragende opfyldes, som Vaabenbrødrene selv have indgivet, nemlig om at faa

Statsunderstøttelse til deres Sygekasseafdeling.

Randløv: Paa det foreliggende Finanslovforslag findes der paa § 26 foreslaaet en Bevilling paa 24,000 Kr. til Indførelse af Undervisning i Sløjd i Skolerne. Denne Bevilling, der er af samme Størrelse som den, der er ydet de foregaaende Aar, er hidtil bleven fordelt ved Dansk Sløjdforening. Der findes her i Landet to Retninger af Sløjd, den, der repræsenteres af Dansk Sløjdforening, og en anden, der repræsenteres af en Forening, som kaldes Sløjdforeningen af 1902, og som driver Sløjd efter det svenske System. Det er ikke min Opgave at skifte Sol og Vind imellem disse to Retninger af Sløjd, men jeg vil gøre opmærksom paa, at medens der til Sløjd i Aarene 1886—1902 i det hele er ydet et Beløb af 227,700 Kr., har den svenske Sløjd af dette Beløb kun faaet 14,600 Kr. Fordelingen er muligvis foretagen efter de Principper, at Beløbet skal fordeles i Forhold til de Skoler, der undervises i, men det er klart, at medens dansk Sløjd har taget en saa overvejende Broderpart af Midlerne, har den ogsaa haft større Betingelser for at faa sin Metode indført i Skolerne. Det forekommer mig, at Sol og Vind ikke have været delte aldeles lige imellem disse to Sløjdretninger. At den svenske Sløjd har ikke faa Tilhængere, fremgaar af den Kendsgerning, at den Forening, som har sluttet sig om svensk Sløjd, har et større Medlemsantal end den Forening, som repræsenterer dansk Sløjd. Fra Sløjdforeningen af 1902, altsaa den Retning, der repræsenterer den svenske Sløjd, blev der indsendt et Andragende til Rigsdagen, hvori Foreningen udtalte Ønsket om af de 24,000 Kr. at faa 3,000 Kr. til fri Benyttelse. Den daværende fungerende Formand, det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) mente imidlertid, at dette Andragende ikke kunde indbringes, fordi Fordelingen af disse Midler var et administrativt Anliggende. Det er derfor, jeg nu vil rette det Spørgsmaal til den højtærede Kultusminister, om han ikke kunde indrømme den svenske Sløjd disse 3,000 Kr. Det er jo et meget beskedent Beløb af den samlede Bevilling. Og at den svenske Sløjd har nogen Berettigelse, tror jeg bl. a. ligger i, at den trods de ringe Midler, den har haft at raade over, dog er bleven indført i ikke saa faa Skoler, jeg ved ikke nøjagtig Tallet, men det